

temma ametile tarwitakse, ja kes oskab ka teisi selle ameti peäle juhhatada ja walmistada. Et niüd Lutherus pühha kirja tohtri aunimme olli sanud, arwas temma ka omma kohhus ollewad, pühha kirja eest kosta, ning sedda kus ial tarwis läks, ris tirahwale kulutada ning arrafelletada.

Sepärrast ep olnud temma mitte wait, kui 1517mal aastal üks munk senna liina tulli, ja hakkas patrude andeksandmise kirjjad, mis Roma liinast olli sanud, rahha pärrast arwalikkult müüma — üks hirmus jummalafartmotta kaup, mis läbbi kurjateggiattele keif woimust kätte pakkuti, sest et neile döldi sedda wisi: Te patto ni paljo kui ial tahhad, maksa agga rahha kõrwa, siis kurjast tödöst ep olle luggu, se antakse rahha makso pärrast Jummalalt andeks! Ei Lutheruse wagga meel ei sallind sesuggust ülleannetust nähha, mis keif õnnistust inimesse kdest püdis arrapetta; sest et õnnis:

teggia ütles Matteuse Swangeliummi 16mas peatükis:

„Mis kasso on inimesel sest, kui tems
„ma keif se mailma kassuks saaks, agga
„ga omma hingele kahjo teeks? ehk
„mis lunastamise hinda woib innt:
„menne anda omma hinge eest?“

Tödsist kahhetsemist ning pattustpödmist läheháb tarwis, kui tahhad armo lota, agga mitte rahhamaksmist. Lutherus, kui oskare pühha kirja tohter, pani warmalt 95 san-na kirja ja kulutas neid arwalikkult. Mendes moistis temma pühha kirja tunnistustmöda, sedda ennenimmetud kurja kaupa hukka, ja kutsus peäleqi keif õppetud mehhed wälja, et tullesid sedda asja läbbikatsuma ja suud suud wasto temmaga waitlema, et saaks nähha, kelle pole oigus ja tödde wimaks piddid jama. Tullid siis ka teiste suurte kolide õppetud mehhed temmaga waitlema, agga et tohter Lutherus toetas ilka pühha kirja sannade peäle, teised jälle en: